

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 8 listopada 1922 r.

o taksie aptekarskiej.

(Prace przy recepturze).

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (aust. Dz. U. P. 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw t. XIII wyd. 1905 r.), §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz w myśl § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 20 stycznia 1922 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 22 stycznia 1922 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100), mogą za pracę przy recepturze pobierać ceny maksymalne, wyszczególnione w załączniku do niniejszego rozporządzenia, zamiast cen ustanowionych w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 12 października 1922 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 90, poz. 842).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

Załącznik do rozp. M. Z. P.
z d. 8.XI.22 r. poz. 931.

Taksa za prace przy recepturze. (TAXA LABORUM).

1. Za odważenie, według recepty lekarza, środków leczniczych o ile nie pobiera

	Mk. fen.
się opłaty, wynikającej z następnych pozycji, z wyjątkiem 18, 19 i 20, bez względu na ilość	145.—
2. Za zmieszanie cieczy w ilości, nieprzekraczającej 500 gramów wraz z filtrowaniem, bez różnicy liczby i ilości składników	360.—
Za każdą następną ilość, nieprzekraczającą 500 gramów	85.—
3. Za rozpuszczenie w cieczy, a również za rozpuszczenie ze zmieszaniem i filtrowaniem jakichkolwiek bądź środków leczniczych, bez względu na ich liczbę i ilość, gdy ogólna waga płynu nie przekracza 500 gramów	480.—
Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 500 gramów	100.—
4. Za napary, odwary, odwaro-napary, wysycania (saturaciones), zawiesiny (emulsiones), zawiesino-napary, powidełka i galaretki, bez względu na liczbę i ilość wchodzących w nie składników, gdy ogólna waga lekarstwa nie przekracza 250 gramów.	635.—
Za każdą następną ilość, nieprzekraczającą 250 gramów	130.—
Za rozpuszczenie w nich, albo rozpuszczenie ze zmieszaniem jakichkolwiek bądź środków, bez względu na ich liczbę i ilość, a także ogólną wagę	155.—
Za dodanie i zmieszanie z nimi jakichkolwiek składników, bez względu na ich liczbę i ilość, a także ogólną wagę	100.—
5. Za rozważenie płynów na dozy za każdą	45.—
6. Za napełnienie (z zatopieniem, sterylizacją i rozważeniem) szklanych ampulek, za pierwsze trzy	680.—
za każdą następną	60.—
7. Za sterylizację cieczy nie w ampulkach, bez względu na ilość.	680.—
8. Za przyrządzenie plastra lub maści z dwóch lub kilku środków w ilości nieprzekraczającej 200 gramów	540.—

	Mk. fen.
Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 100 gramów	110.—
9. Za rozważenie maści na dozy nieprzekraczające 5 gramów za każdą	40.—
10. Za krajanie lub proszkowanie wszelkich środków leczniczych, o ile nie są w tej postaci podane w taksie, za ilości włącznie do 100,0	250.—
Powyżej 100,0 za każde następne 100,0	70.—
Wszystkie środki lecznicze dla zwierząt domowych, przepisane w ilości od 400,0 wydawać i oceniać należy jako proszek ogrubny (grossus), o ile nie przepisano „pulvis subtilissimus”.	
11. Za zmieszanie wszelkiego rodzaju ziół i proszków, bez względu na ilość, w ilości nieprzekraczającej 200 gramów	360.—
Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 100 gr.	70.—
12. Za rozważenie ziół, jak również ogrubnych lub subtelných proszków, za każdy proszek lub dawkę.	35.—
13. a) Za przygotowanie masy pigułkowej, włącznie ze zmieszaniem i rozpuszczeniem środków użytych i rozdzielanie jej na pigułki, za pierwsze 30 pigulek	680.—
Za każde następne 30 pigulek po	285.—
I. Pigułki o wadze ponad 0,60 liczą się jak „boll”.	
II. Za przesypanie pigulek należy pobierać podaną w taksie cenę użytego w tym celu proszku. Liczyć należy nie więcej niż 2,0 na każde 30 pigulek. Jeżeli w receptie nie wskazano proszku do przesypania, to stosować należy proszek widłaku (Lycopodium).	
b) Za pokrycie pigulek kolodjonem, za każde 30 pigulek	360.—
c) Za pokrycie pigulek balsamem toluzańskim, za każde 30 pigulek	360.—
d) Za pokrycie srebrem, za każde 30 pigulek	840.—
e) Za pokrycie pigulek żelatyną, karukiem, kieratyną, za każde 30 pigulek	480.—
Przy powyższych robotach jest wliczona i cena użytego materiału.	
14. Za przygotowanie masy i podzielenie jej na bolusy (boli), pastylki (rotulae trochisci) z wszelkimi dodatkowymi robotami, do 5 sztuk	680.—
Powyżej 5, za każdą sztukę.	35.—
15. Za robotę prasowanych tabletek (tabl. compress.) i za pastylki gumowe (past. gumosi) z wszelkimi rękoczynami do 20 sztuk	240.—
Powyżej 20 sztuk za każdą	2.—

	Mk. fen.
16. Za przygotowanie i podzielenie czopków (suppositoria) i gałek (globuli) z wszelkimi rękoczynami za każdą sztukę.	170.—
17. Za nasmarowanie i zmieszanie, o ile ono jest niezbędne, plastra na sparadrapie lub płótnie wielkości do 80 cm. kw.	680.—
Za każde następne 20 cm. kw.	84.—
Za użyte płótno za 1 cm. kw.	1.—
Za użyty sparadrap za 1 cm. kw.	2.—
Przy smarowaniu zwykłego plastra oblicza się na 20 cm. kw. 3,0 masy, a przy cienko posmarowanym plastrze 1,5.	
Jeżeli nie wskazana jest ilość plastra, a oznaczona jedynie jego wielkość, to opłatę za zużyty plaster oblicza się podług poniższej tablicy:	

	cm. kw.	zwykl.	cienk.
1. Forma auricularis	12,5	2,0	1,25
2. „ chartae lusoriae	50	8,0	4,0
3. „ volae manus minoris			
4. „ „ majoris	75	12,0	6,0
5. „ palmae „ minoris			
6. „ „ majoris	125	20,0	10,0
7. „ voluminis libri octavi	200	30,0	15,0
8. „ „ „ quarti	400	60,0	30,0

	Mk. fen.
18. a) Za sygnaturę z odpisem recepty i kartką do przyklejania sygnatury	80.—
b) Za kartkę z firmą apteki, nazwiskiem chorego i sposobem użycia lekarstwa, a w razie potrzeby i odpisem recepty	50.—
c) Za opieczątowanie lekarstwa wraz z materiałami do tego niezbędnymi	48.—
d) Za owiązanie, pieczętkę i kartkę przy sprzedaży odręcznej	28.—
Za dozowanie proszków wydawanych w odręcznej sprzedaży za każdy	24.—

Opłaty, za opakowanie wymienione w tym ustępie, mogą być pobierane jedynie w tym wypadku, gdy przy wydawaniu lekarstwa zostało ono uzupełnione w sposób przewidziany w punktach a, b, c lub d.

19. Za wydanie lekarstwa za receptą 50.—

20. Za każdą jednorazową ekspedycję nocną t. j. od chwili zamknięcia apteki do chwili otwarcia, bez względu na to z jakiej liczby przedmiotów ekspedycja się składa, wolno doliczać 220.—

Za ekspedycję lekarstw według recept, oznaczonych przez lekarza dopiskiem „cito” „statim”, opłata dodatkowa nie może być pobierana.

21. Za napełnienie kapsulek żelatynowych jakimkolwiek środkiem leczniczym łącznie z należnością za rozważenie i kapsulkę, do 20 sztuk za każdą 12.—

Ponad 20 za każdą 10.—